

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2008

ÚVODNÍ SLOVO

Letos jsme se rozhodli, že vydáme výroční zprávu, neboť naše činnost se rozrostla a je o čem psát.

A také za co děkovat. Vždyť mnohé z toho, co jsme udělali, bylo umožněno jednak tím, že spolupracovníci věnovali svůj čas vysoko nad rámec smluv s APOA a pracovních povinností ve svých organizacích, jednak díky penězům od dárců. **Děkujeme všem** za jejich úsilí, za to, že jakkoliv většinou pracují na hranici svých možností, věnovali se ještě činností pro APOA, o.s.! A děkujeme dárcům!

Ing. Jana Hrdá

VZNIK ORGANIZACE, JEJÍ POSLÁNÍ, CÍLE, ZÁSADY, OKRUH OSOB, STRUKTURA ORGANIZACE

„Tak jsem se té osobní asistence přece jen dočkal!“

APOA vznikla v Brně v dubnu roku 2006 z iniciativy Zdeňka Škaroupky, předsedy Ligy za práva vozíčkářů. Ustavila se především jako platforma pro formulování potřeb všech, kdo se zabývají osobní asistencí. Postupně se začali pracovníci APOA, o.s. snažit vytvářet podmínky, aby se mohly tyto potřeby naplňovat.

Posláním asociace je začlenění a zapojení osob se zdravotním postižením do společnosti prostřednictvím sociální služby osobní asistence. APOA, o.s. zastupuje zájmy svých členů poskytovatelů a uživatelů sociální služby osobní asistence, napomáhá zlepšování podmínek poskytování osobní asistence, seznamuje veřejnost s potřebami osob se zdravotním postižením a možnostmi jejich uspokojování tak, aby se kvalita a způsob života nelišily od vrstevníků klientů této služby.

Cíle organizace jsou zejména:

1. podílet se na zvyšování úrovně odborných znalostí svých členů v oblasti osobní asistence zejména organizováním seminářů, odborných školení, konferencí apod.,
2. zastupovat zájmy svých členů ve vztazích s odbornými organizacemi, včetně mezinárodních,
3. spolupracovat se zákonodárnými orgány, orgány veřejné správy ve věcech právní úpravy osobní asistence, a dalších podmínek jejího poskytování,
4. šířit informace týkající se činností souvisejících s naplňováním cílů asociace, včetně mediální prezentace, publikační a vydavatelské činnosti,
5. hájit odborné zájmy všech svých členů.

Principy, jimiž se řídí práce APOA, o.s. V souladu se zákonem o sociálních službách č. 108/2006 Sb. veškerá činnost APOA, o.s. musí být postavena na zachování lidské důstojnosti a sebeurčení osob, musí vycházet z jejich individuálně určených potřeb, musí působit na osoby aktivně, podporovat rozvoj jejich samostatnosti, motivovat je k řešení nepříznivé sociální situace a k jejich sociálnímu začleňování, musí být vždy důsledně zajištěno dodržování lidských práv a základních svobod osob.

Okruh osob, které se mohou stát členy APOA, o.s. je omezen věkem a činností: členy asociace mohou být fyzické osoby, které dosáhly 18 let věku, a právnické osoby, které poskytují nebo užívají služby osobní asistence, které souhlasí s posláním a cíli asociace a hodlají se podílet na jejich naplňování.

Cílové skupiny, jimž se může poskytovat osobní asistence, nebo které se mohou stát uživateli této služby, jsou osoby se zdravotním postižením a seniři.

ČLENOVÉ, STATUTÁRNÍ ZÁSTUPCI, SPRÁVNÍ RADA A KONTAKTY

K 31.5. 2009 měla APOA mezi svými členy 62 právnických a 13 fyzických osob

Předsedkyně | **Jana Hrdá**

„Osobní asistence je sociální služba, která sice klade velmi vysoké nároky na klienta, může však pro něho být nejen optimální kompenzací jeho zdravotního postižení, ale i hluboce lidským vztahem v tomto odcizeném světě.“

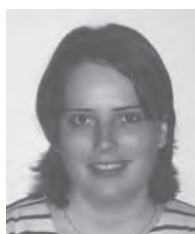
Chrástany 171, 252 19 Rudná
tel.: 257 951 332, 736 751 201, e-mail: jhapoa@centrum.cz

Místopředsedkyně | **Lenka Zimmermannová**

„Lidská pomoc v nouzi obohacuje nejen toho, kdo ji dostává, ale i toho, kdo ji poskytuje.“

ESY HANDICAP HELP, o.s.
Rumunská 655/9, 460 01 Liberec 4
tel.: 731 598 435, 800 213 223, e-mail: lenka.meyra@seznam.cz

Členka správní rady | **Dita Straková**

„Osobní asistence je službou, která jedinečným způsobem umožňuje lidem s postižením žít běžným způsobem života. V tomto je nenahraditelná.“

Řešovská 519, 181 00 Praha 8
tel.: 732 157 124, e-mail: ditastrakova@seznam.cz

Člen správní rady | **Milan Svojanovský**

„Z vlastní zkušenosti rodiče i poskytovatele (osobní asistence) moc dobře vím, že osobní asistence je také cestou k rozvoji schopností a možností, k podpoře osamostatnění a co nejpřirozenějšího života dětí a mladých lidí s těžkým postižením. Je to cesta jak podpořit celou rodinu, aby ustála svou roli a mohla žít jako rodina.“

Centrum pro rodinu a sociální péči o.s.
Středisko Výzva
Syllabova 19, 703 86 Ostrava-Zábřeh
tel.: 552 301 403, 777 100 327, e-mail: cprvyzva@doo.cz

Členka správní rady | **Eva Kacanu**

„Osobní asistence je pro uživatele šance a cesta k plnohodnotnému životu doma, pomoc k nezaplacení, přátelství, vzájemné učení se.“

Peškova 1, 779 00 Olomouc
te.: 737 331 905, e-mail: k.eva@tiscali.cz

DOZORČÍ RADA

Předseda | **Štěpán Křístek**

Podané ruce

Malý Koloredov 811, 738 01 Frýdek-Místek

tel.: 777 011 059, e-mail: podaneruce@seznam.cz

Členka | **Venuše Firstlová**

Centrum služeb pro zdravotně postižené – Louny, o.s.

Přemyslovců 2038, 441 01 Louny

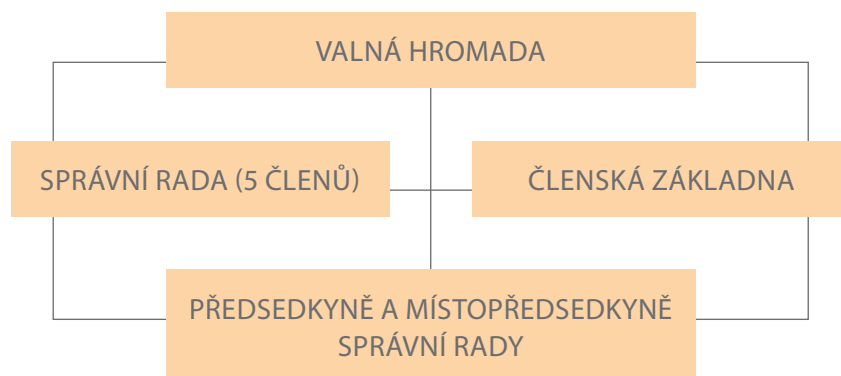
tel.: 608 108 373, e-mail: szdp.louny@seznam.cz

Členka | **Šárka Schmucková**

Spolek Trend vozíčkářů Olomouc

Lužická 7, 779 00 Olomouc-Povel

tel.: 585 754 918, 731 501 308, e-mail: schmuckova@trendvoziskaru.cz

ZPRÁVA O ČINNOSTI

ZMĚNA STANOV

Činnost v roce 2008 organicky navazovala a rozvíjela aktivity z roku 2007, proto si ty přelomové připomeneme. Na jaře (19. 4. 2007) došlo k důležitému rozšíření v zaměření APOA, o.s., totiž k **zapojení uživatelů** do asociace. V souvislosti s tím se změnil její **název** a také **stanovy**. Ty byly na podzim (9. 4. 2007) schváleny per rollam, stejně jako výše členských příspěvků: členové – právnické osoby mají přispívat 2 000 Kč a členové – fyzické osoby 500 Kč. Se zaplacením příspěvku se pojí výhody, například přístup na některé webové stránky APOA a sleva na různých akcích. Účet je kontrolovatelný, je veden jako transparentní.

Na konci roku 2007 rozhodla správní rada, že zaplacený **členský příspěvek** bude výjimečně počítán jako platný pro rok 2007 i 2008, další příspěvek bude vybírán opět od podzimu 2008 do 31. května 2009 a bude platit pro následující rok (tj. na rok 2009).

WEBOVÉ STRÁNKY

Správní rada dále rozhodla, že vzhledem k povaze asociace jakožto celostátní střeškové organizace, jejíž hlavní úlohou je být **zprostředkovatelem informací a platformou** pro formulování potřeb klientů, osobních asistentů a poskytovatelů osobní asistence, je vedení **webových stránek** klíčová aktivita. Proto jako první ze všeho byly vytvořeny stránky, na nichž se zájemci z řad laické i odborné veřejnosti mohou dozvědět vše, co se píše o osobní asistenci v brožurách, závěrečných pracích i článcích. Je tu rubrika, v níž čtenář najde všechny aktuální texty, jež se týkají buďto osobní asistence, nebo alespoň osob se zdravotním postižením či sociálního nebo zdravotnického zabezpečení.

V průběhu roku vznikla také **webová poradna**, kde jsou dílem veřejně a dílem jen pro platící členy přístupné „recepty“, jak kompenzovat zdravotní postižení, a odpovědi na různé otázky. Lze se tu dozvědět např. co je, a co není osobní asistence, co dělat, když se klient nemůže podepsat, jak má vypadat pomoc osobního asistenta při zkouškách ve škole atd. Poskytovatelé mohou klást dotazy ke standardům kvality sociálních služeb a odpovídají jim členky správní rady a inspektorky Eva Kacanu a Jana Hrdá.

PROPAGACE

Další členka správní rady Lenka Zimmermannová obstarala **propagační materiály**, aby pomohly dostat organizaci APOA, o.s. do povědomí laické i odborné veřejnosti. Jsou to letáky APOA, o.s., přívěsky na klíče a žetony. Členové je dostávali bezplatně s tím, že je mohou a mají rozdávat v neziskových organizacích, tedy stávajícím i potenciálním poskytovatelům osobní asistence, dále poskytovatelům návazných služeb, mimo to stávajícím i potenciálním uživatelům osobní asistence, rodinným příslušníkům osob se zdravotním postižením a také na úřadech všech úrovní a stávajícím i potenciálním sponzorům.

SPOJENÍ SE ČLENY APOA

Správní rada pořádá **dvakrát ročně**, ačkoliv to není právě obvyklé, **valnou hromadu**. Důvodem je jednak to, že chce udržovat co nejintenzivnější kontakt se členy, aby měli možnost se co nejaktuálněji dohodnout, v čem jim APOA, o.s. má poskytovat podporu. Mimo to předsedkyně členům **rozesílá veškeré důležité informace** získané z různých zdrojů. Týkají se legislativy spojené s potřebami osob se zdravotním postižením a seniorů, zejména chystaných změn. K některým je možné se vyjádřit prostřednictvím Národní rady osob se zdravotním postižením (NRZP ČR), kde jsou dva členové správní rady členy Pracovní skupiny pro sociální politiku. **NRZP je připomínkovým místem** řady legislativních norem, takže může připomínky uplatnit.

Nejdůležitější pro fungování osobní asistence je **zákon o sociálních službách** a jeho novely. V červnu 2009 zákonodárci schválili poslední novelu, v níž však nejsou žádné změny, které by se týkaly přímo této služby.

„Heleďte se, pane, moc si tady nevy-
skakujte!“

PŘÍSPĚVEK NA PÉČI

Mnozí členové APOA byli rozčarováni tím, že někteří příjemci **příspěvku na péči** nevyužívají tyto peníze na péči, ale k jiným účelům. Jana Hrdá na výzvu správní rady napsala několik článků a požádala také Český rozhlas o pomoc při **šíření osvěty** v této oblasti (na stanici Praha bylo celodenní téma zaměřeno na tento problém a bylo možné se také zapojit otázkami v Kávě o čtvrté). Na jedné straně je v pořádku, že rodina, která se poctivě stará o svého příslušníka, od něho dostává zaplacenou prostřednictvím příspěvku na péči. Na druhé straně však je zřejmé, že všem není zcela jasné, že příspěvek na péči se nemá využívat na doplatky na pleny, zdravotní pomůcky nebo poplatky u lékaře apod. Žel nevědí to nejen příjemci, ale ani úředníci či doktoři, a ti dokonce šíří nepřesné informace.

Problém také je, že výše příspěvku v některých případech neodpovídá skutečnosti. Je mnoho zpráv o tom, že hodnotící úředníci, a zejména posudkoví lékaři, **nesprávně posuzují stav** žadatelů ve vztahu k péči. Alarmující je, že posudkoví lékaři v celé republice viděli na vlastní oči jen několik žadatelů, a to i těch, jejichž posouzení by to například vzhledem ke kolísání jejich zdravotního stavu vskutku zasloužilo.

Jako námět pro APOA je příprava **vzdělávacího programu o komunikaci úředníků** s občany se zdravotním postižením. To by mělo přispět mimo jiné ke kvalitnějšímu posuzování závislosti.

INSPEKCE KVALITY

Zkušenosti z inspekcí kvality **zatím nebyly dobré**. Jako by se inspekce zúžily na kontrolu papírů. Jako kdyby inspektoři přicházeli poskytovatelům dokázat, že poskytují služby špatně. Jako když tu nejde o kvalitu samotných služeb tedy o obsah, nýbrž o to, jak je to popsáno, tedy o formu. Kam se ztrácí ten, jemuž jde ve službě o život, tedy uživatel?

Tak například požadovala inspektorka, aby při službě osobní asistence (!) měl poskytovatel písemně zpracovaný postup koupání jednotlivých klientů nebo zápis z kaž-

„Vozíčkář sem, vozíčkář tam. Tady v
lese nám nikdo stromky krást nebude!“

dé návštěvy osobního asistenta u uživatele! Nebo padla výtka, že jako ředitelka je zaměstnána osoba se zdravotním postižením, a že tudíž zároveň čerpá službu jako klientka. A to navzdory tomu, že záležitost byla pečlivě ošetřena jako možný střet zájmu. Vzhledem k tomu, že detailní popis úkonů u jednotlivých uživatelů je **proti duchu osobní asistence** (při níž má mít klient partnerské postavení vůči osobnímu asistentovi) a výtky proti účasti osob se zdravotním postižením ve vedení je **proti duchu svépomocných organizací**, bude APOA usilovat o jednání v této věci a o nápravu.

PROJEKTY

V roce 2008 skončil 18 měsíční pilotní projekt „**Učme se a učme**“, který mimo jiné šířil osvětu také v této oblasti. Je totiž s podivem, že stát sice dává velké finanční prostředky uživatelům služeb, aniž jim však poskytuje jakoukoliv příležitost, aby se s nimi naučili zacházet.

Projekt byl založen na myšlence, že nejprve se lektori z řad osob se zdravotním postižením naučili všemu, co je důležité pro zdárný průběh osobní asistence. Potom v rámci praxe učili potenciální i stávající uživatele v dalších kursech. Účastníci se seznámili zejména s možnostmi, které jim skýtá stávající i nová **legislativa** (zákon č. 108/2006 Sb.) a pokrokové **typy sociálních služeb**, zvláště osobní asistence. Naučili se, jak hledat a vybírat osobní asistenty, jak je školit a průběžně instruovat podle toho, co potřebují, zkrátka jak organizovat práci osobních asistentů tak, aby umožňovala co největší zapojení klientů mezi ostatní lidi. Dále jak shánět **sponzory** na dofinancování služby, šetřit záda osobních asistentů, řešit konflikty spojené s působením osobních asistentů, třeba v rodině atd. Všechny teoretické vědomosti se v kursu doplňovaly praktickými ukázkami, sdílením zkušeností a **nácvikem** příslušných dovedností.

Za dobu půl druhého roku trvání projektu se vyškolilo 8 lektorů, kteří učili v dalších 6 kursech. Těmi prošlo 46 uživatelů a 8 pečujících osob (z nichž 44 dostalo osvědčení) a pomáhalo jim 36 osobních asistentů. Lektori zároveň poskytli konzultace 162 osobám se zdravotním postižením.

Na počátku jsme si řekli, že náš osobní neoficiální cíl bude splněn, když na každém kursu alespoň jednomu **účastníkovi pomůžeme změnit život**, najít východisko z nouze, cestu, jak dál. Když předáme takové vědomosti, zkušenosti a naději, že se alespoň někdo odváží vzít život do svých rukou, třebaže jsou možná ochrnuté. Že se osamostatní a postaví na vlastní nohy, jakkoliv mu možná neslouží a musí se pohybovat na vozíčku.

*A tady máme jeden příklad za všechny. Do jednoho z kursů přišla mladá žena spolu s manželem, který jí dělal osobního asistenta. Byla moc krásná (dříve se živila také jako modelka) a chytrá a také nešťastná. Na vozík usedla během půl roku, nikdo nebyl připraven na tak velkou **změnu v nároku na péči**, a tak nedokázali čelit všem trablům, které to přineslo: úzkost, rodinná přepracovanost, hádky a dokonce manželův vyhazov z práce.*

*Již během kursu si naše klientka našla **čtyři osobní asistentky**, kterým říká dobruš-*

Tak takhle ne!

ky. Udřená maminka si oddychla, manžel na čas mohl nastoupit zpět do práce a to nejlepší? Jako absolventka napsala několik článků o životě osob se zdravotním postižením do novin, opatřila sponzorsky drobné pomůcky pro další účastníky kursů a dál **pracuje jako poradkyně** v sociální oblasti při svém sociálním referátu těm, kteří jsou na tom zdravotně mnohdy lépe než ona.

KONTO OSOBNÍ ASISTENCE

Ke konci roku se nám konečně podařilo začít přispívat z peněz, které nám dal UMÚN z **Konta osobní asistence**. Příspěvky slouží na osobní asistenci těm lidem, kteří potřebují 24 hodinovou péči a nemohou si ji zaplatit, protože si na ni nemohou vydělat, nemohou pracovat atp. Nezávislá komise, v níž je Táňa Fišerová, Venuše Firstlová, Marcela Hornová a Ondřej. I. Pellar, schválila příspěvek 5 000 Kč měsíčně pěti osobám. Jeden příklad za všechny:

Heřmanovi

Asi jen málokdo si umí představit, co znamená být sama se dvěma těžce nemocnými lidmi, když jeden se dusí a je zapotřebí s ním jet do nemocnice na výměnu tracheostomie, a druhý má křeče, protože ho hrozně bolí břicho. Ani jednoho nemůžete opustit, protože jsou plně odkázaní na vaši pomoc. Ani jeden nemluví a nemůže říct, co mu je, co potřebuje, nemůže se s nikým domluvit.

Pěťulka nám nedávno umřel, zůstal jen Pavlík. A kdyby žil, dál bych se starala o oba, i když nevím, jak by mi to šlo s přibývajícímí léty. Děti už jsou těžší než já a přitom mi síly ubývají. Ozývají se neduhy, jako jsou karpální tunely v rukou, problémy s páteří apod. Nevím, jak bych to ještě zvládla. Ale člověk, když musí, tak MUSÍ! Někdy se sám diví, že dokázal snad i nemožné.

Toto vše však jde jen s dopomocí!!! Člověk může 100× chtít, ale když tělo začne odmítat poslušnost... Za těch uplynulých 18 let mi mnohokrát osobní asistentky z POV (jimž nyní platím osobní asistenci z příspěvku, který dostávám od APOA) podaly pomocnou ruku a tím, že mne nechaly nadechnout, zachránily existenci naší rodiny. Když mluvím o VDĚČNOSTI, vím, o čem mluvím!

Když zemřel Pěťa, byla u nás děvčata denně. Nejenže se starala o Pavlíka, ale svou přítomností mne vtahovala do běžného života. Kdybychom v té době zůstali doma jen sami, vše by na nás padalo. Takhle jsme si nemohli ani v nejmenším dovolit se tomu poddat, vždyť jsem děvčatům nechtěla ztížit čas, po který u nás byla. Sama asi polykala slzy.

Práce osobních asistentek u nás je spojená s Pavlíkovou hygienou, se sondováním, řešením inkontinence, polohováním, promazáváním, prohýbáváním, přípravou sondáží, pomocí s Pavlíkovým osobním a ložním prádlem i s úklidem. Děvčata chtějí dokázat to, co dělám já, a mají radost, když se jim to daří. A to jim dáváme najevo. Jsou to naše sluníčka, a tak je mezi námi stále slunečno, žádné mraky!

Pavlík se s osobními asistentkami raduje a směje se. Těší se na ně. Říkám mu: „Ty jsi samá ženská!“ a pak mu povím, kdo přijde. Děvčata na něho dorážejí a opečovávají ho. A on je zbožňuje. Směje se a holky se radostně chichotají, že ho k tomu vyprovokovaly. Když

se Pavlík směje, mizejí všechny starosti. Je to balzám!

Nikdy jsme si nedělali z děvčat služby – o vše prosíme, za vše děkujeme, probíráme jejich problémy. Co máme k jídlu my, mají i ony. Dělá mi potěšení myslet na ně s překvapeníčky pro radost. Po tu dobu, kdy k nám děvčata chodí, jsme jedna rodina. A u mnohých přátelství přetrvává dál, i když už jsou to mamky od dvou dětí. Zvou nás na svatbu, na promoci. Někdy se směji a říkám: „Když pohlídáš, přijdu.“ Pravda, na dvou svatbách jsme nebyli, hlídání opravdu nebylo.

Některé osobní asistentky mám sice ráda jako svoje vlastní, ale naučila jsem se, že musí mít svobodu k tomu, aby se mohly rozhodnout s námi být i nebýt. A také, že mají svůj čas, kdy jdou zase dál. Potom často dostávám dopisy, že používají to, čemu se u nás naučily. Vzpomínají, a zahřeje to u srdce!

Bez nich a bez peněz, které mi pro osobní asistenci pomáháte opatřit, si vážně nedokážu důstojný život představit!

Proto ještě jednou **DÍKY, DÍKY, DÍKY** vám všem, děvčatům, sponzorům, všem dobrým lidem!

SEMINÁŘ

V souvislosti s valnou hromadou uspořádala správní rada v Brně 21. 10. 2008 **seminář** BUDOUCÍ MÍT I DĚTI S POSTIŽENÍM STEJNÉ PŘÍLEŽITOSTI JAKO DĚTI BEZ POSTIŽENÍ?

Od četných konferencí a seminářů pokoušejících se o zmapování situace dětí se zdravotním postižením a jejich rodin se tento lišil hned několikerým způsobem: nejenže byly položeny otázky a nastoleny problémy, ale zaznělo tu, že jedním z jejich řešení je služba osobní asistence. Hovořilo se systematicky o všech (7) oblastech života. Zúčastnili se nejen rodiče dětí, ale byli zde i ti, kteří jsou v takovém postavení, že mohou věci posouvat, a tudíž mohou odpovědět na naše otázky (ti odpovědní). Jenomže jak už to bývá, ne všechny odpovědi a všechna řešení byla nalezena a navíc se tím otevíraly další. Nejčastěji na semináři bylo slyšet sousloví „je třeba vyvíjet tlak“.

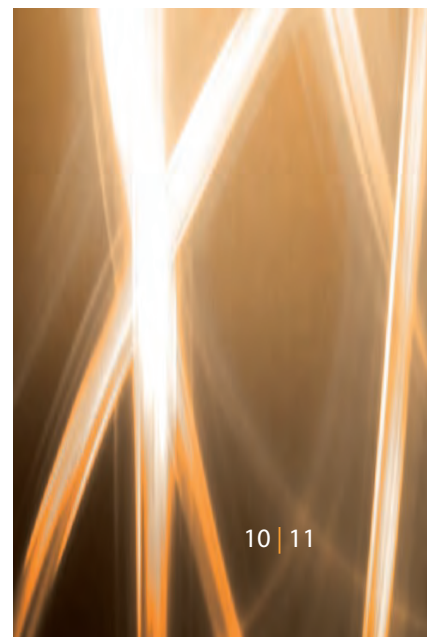
Jako nejpalčivější se projevil trable se **vzděláním dětí se zdravotním postižením**. O žité praxi referovala Eva Sojková z Jihlavy, maminka dvojčat integrovaných do běžné školy, členka organizačního týmu celostátní aktivity rodičů ZA LANO, která prosazuje potřeby pečujících rodin. K věci se měl vyjadřovat Luboš Hudec, ředitel odboru speciálního vzdělávání z MŠMT, avšak na cestě do Brna se dostal do nehody, jemu osobně se naštěstí nestalo nic, ale auto žel velmi utrpělo. Dále tu byl Jan Michalík z Výzkumného centra integrace osob se zdravotním postižením (VCIZP).

Na téma **profese, uplatnění v dospělosti** hovořil Libor Novosad, lektor a supervizor pomáhajících profesí z Technické univerzity v Liberci a Akademické poradny a centra podpory studentů se speciálními potřebami ve své přednášce nazvané „Osobní asistence jako služba kompenzující negativní důsledky zdravotního postižení“. Zazněly také otázky a odpovědi z této oblasti.

Volný čas a cestování popsala Pavla Hodinová, maminka chlapce s těžkým posti-

A co ty boty, mladej? Kdo to má furt vyčistit, neřádi?!

žením, jež pomáhá jiným rodinám ve službě Rodinný průvodce v Centru pro rodinu a sociální péči o.s. v Ostravě.

O **sportu u osob se zdravotním postižením** vyprávěl Petr Horáček, manažer pro sportovní činnost Sportovního klubu Kociánka Brno, o.s., v této oblasti se intenzivně pohybuje již 10 let.

Dospělost, osamostatnění, bydlení přiblížila Lenka Zimmermannová, ředitelka Esy handicap help o.s. v Liberci, která, ač sama na vozíčku, je hybnou silou mnoha aktivit pro osoby se zdravotním postižením v Libereckém kraji.

O **vztazích, partnerství, přátelství** se rozhovořila Magda Blažková, mladá žena, která tato témata prožívá na vlastní kůži. Pracuje také v odlehčovací službě Centra pro rodinu a sociální péči o.s. v Ostravě.

Oddílem **o osobní asistenci** uzavřel sdílení zkušeností Milan Svojanovský, vedoucí střediska služeb Výzva při Centru pro rodinu a sociální péči o.s. v Ostravě, který čerpá z velké osobní zkušenosti.

Nejvýznamnějším a nejsilnějším závěrem semináře je zjištění, že o řešení problémů, jež tu byly vysloveny, **musíme usilovat my sami**. Bez našeho tlaku se nezmění takřka nic. Stejně jako v minulosti i nyní musíme nejen jasně formulovat, co je potřeba, ale také mít odvahu použít veškeré nástroje a prosadit to.

Nikdo se nemůže divit, že mnozí rodiče, vyčerpaní stálým bojem o každodenní přežití, už nemají síly někde vyvíjet tlak. Na druhé straně je jisté, že se jinak pokroku v této oblasti nedosáhne. Navíc mnohé se nedá vybojovat celostátně pro všechny najednou, neboť často nejde o změnu legislativy, nýbrž o změny na krajské či obecní úrovni, o uplatnění nároku plynoucího ze zákonných norem, a nástrojů, jež tam jsou, jakož – a to zejména – o změnu smýšlení úředníků a politické reprezentace.

Úlohou APOA, o.s. v těchto snahách je především **pomoci definovat potřeby**, ukázat cesty k jejich uspokojování, prostřednictvím správní rady, případně dalších vhodných osob, prosazovat změny na celostátní úrovni, a dále pomoci vytvořit a podporovat skupiny v krajích, bude-li o to zájem.

Zjištění, že to za nás nikdo neudělá, může někdo považovat za nepříznivé. Naopak někdo jiný to může brát jako úžasnou příležitost, aby se záležitosti vyvíjely podle nás a nikoliv podle mínění „od stolu“.

CO PLÁNUJEME

Člen správní rady Milan Svojanovský připravuje **dotazníky pro všechny kraje** o tom, jak se tam nakládá s asistentem pedagoga (jak pracují, jak se s touto možností zachází, jaká je praxe). Stejným způsobem budou oslovena také **speciálně-pedagogická centra**, a to dotazníkem **pro školy a pro školky** o tom, kolik žádali a kolik dostali financí na zajištění asistentů pedagoga.

APOA by v budoucnu mohla fungovat jako **garant kvality poskytovatelů osob-**

ní asistence. Myšlenka je taková, že odborníci schválení správní radou APOA provedou u zájemců audit kvality poskytování služby a ocení je značkou kvality. Předtím je potřeba vytvořit kritéria pro různé typy osobní asistence, jež musí být v souladu s druhovými standardy od MPSV. K tomu účelu se musí ustavit pracovní skupiny z řad členů případně i nečlenů APOA – poskytovatelů a uživatelů osobní asistence.

Více peněz pro osobní asistenci je navrhované téma naší podzimní konference 2009 v Brně. Správní rada doporučuje aktivní tlak poskytovatelů na jednotlivé kraje při strategickém plánování: je třeba poukazovat na nutnost a nezastupitelnost této služby; je nutné vstupovat do skupin strategického plánování a do diskusí v krajích.

Správní rada hodlá ustavit pracovní skupinu, jež vypracuje strategii pomáhající v tlaku na kraje. Mimo to vyzve členy APOA, aby **dodali podklady** správní radě například o přehlížení poskytovatelů při dotacích 2009 atd.

FINANČNÍ ZPRÁVA

Příjmy (Kč)

Členské příspěvky	41 000
Dary	800 000
Úroky od banky	653
CELKEM	841 653

Výdaje (Kč)

Konto osobní asistence	85 000
DPP	10 030
Pojištění	1 770
Telefony	2 348
Webové stránky (vytvoření, aktualizace)	53 760
Grafika: logo, letáky aj.	39 270
Seminář	2 700
Bankovní poplatky	347
CELKEM	195 225

Projekt Učme se a učme měl samostatný rozpočet, zprávu i audit. Na jeho uskutečnění bylo vynaloženo 3 740 619 Kč a byl hrazen 1 376 921,50 Kč ze státního rozpočtu, 493 388 Kč z Magistrátu hl. m. Prahy a 1 870 309,50 Kč z ESF.

ní asistence. Myšlenka je taková, že odborníci schválení správní radou APOA provedou u zájemců audit kvality poskytování služby a ocení je značkou kvality. Předtím je potřeba vytvořit kritéria pro různé typy osobní asistence, jež musí být v souladu s druhovými standardy od MPSV. K tomu účelu se musí ustavit pracovní skupiny z řad členů případně i nečlenů APOA – poskytovatelů a uživatelů osobní asistence.

Více peněz pro osobní asistenci je navrhované téma naší podzimní konference 2009 v Brně. Správní rada doporučuje aktivní tlak poskytovatelů na jednotlivé kraje při strategickém plánování: je třeba poukazovat na nutnost a nezastupitelnost této služby; je nutné vstupovat do skupin strategického plánování a do diskusí v krajích.

Správní rada hodlá ustavit pracovní skupinu, jež vypracuje strategii pomáhající v tlaku na kraje. Mimo to vyzve členy APOA, aby **dodali podklady** správní radě například o přehlížení poskytovatelů při dotacích 2009 atd.

FINANČNÍ ZPRÁVA

Příjmy (Kč)

Členské příspěvky	41 000
Dary	800 000
Úroky od banky	653
CELKEM	841 653

Výdaje (Kč)

Konto osobní asistence	85 000
DPP	10 030
Pojištění	1 770
Telefony	2 348
Webové stránky (vytvoření, aktualizace)	53 760
Grafika: logo, letáky aj.	39 270
Seminář	2 700
Bankovní poplatky	347
CELKEM	195 225

Projekt Učme se a učme měl samostatný rozpočet, zprávu i audit. Na jeho uskutečnění bylo vynaloženo 3 740 619 Kč a byl hrazen 1 376 921,50 Kč ze státního rozpočtu, 493 388 Kč z Magistrátu hl. m. Prahy a 1 870 309,50 Kč z ESF.

ZÁVĚR

Naše asociace má za krátký čas, který působí, na kontě již ne jeden počin, který je v povědomí politiků, úředníků, a hlavně těch, jichž se týká osobní asistence. Zasloužilo se o to mnoho lidí, jak již bylo řečeno v úvodu. A tak doufáme, že i nadále, a stále více, bude APOA nejen **zdrojem** informací a **tribunou**, kde se principy tříbí, ale také **tribunem**, který ty prospěšné pro rozvoj osobní asistence šíří a prosazuje. Neboť osobní asistence je pro život osob se zdravotním postižením službou, jež ideálně kompenzuje jejich postižení, pokud se dobře poskytuje a účelně využívá. A o rozvoj a zvyšování kvality osobní asistence hodláme usilovat!

APOA, o.s.
Chrástany 171, 252 19 Rudná
tel.: 257 951 332, 736 751 201
jhapoa@centrum.cz, www.apoa.cz

IČO: 27030776
Registrace MV ČR číslo: VS/1-1/63912/06-R ze dne 13. 4. 2006

Bankovní spojení: eBanka Brno
č.ú. 2387329001/2400
bankovní účet je veden jako transparentní

ZNÁTE TUTO PALETU?

JE TO LOGO UMĚLCŮ MALUJÍCÍCH ÚSTY A NOHAMA

Umělci malující ústy a nohama jsou lidé, kteří jsou ve svém každodenním životě zcela závislí na osobní asistenci. Úrazem, nemocí či vrozenou vadou ztratili tvořivou schopnost rukou. Mnozí z nich jsou upoutáni na lůžko či invalidní vozík. Tito lidé se však nevzdali a navzdory svému osudu rozvíjejí svůj umělecký talent a malují neobvyklým způsobem. Štětec vedou ústy nebo nohou. Najdeme je po celém světě, vědí o sobě, jsou členy – nebo stipendisty – Celosvětového sdružení malířů malujících ústy a nohama se sídlem v Lichtenštejnsku. Zakladatelem Sdružení byl pan Erich Stegmann, umělec malující ústy (od svých dvou let byl po nemoci ochrnutý na obě ruce). Byl velmi nadaný a měl velký organizační talent. Sám zpočátku kontaktoval lidi se stejným postižením v různých částech světa. Počet jeho „kolegů“ rostl a dal vzniknout výše jmenovanému Sdružení malířů v roce 1956.

Postupně pod vedením Sdružení vznikala ve více než 40 zemích světa nakladatelství, která v jednotlivých zemích tyto malíře představují veřejnosti. V roce 1993 vznikly nakladatelství i ve střední Evropě – Polsku, Maďarsku a České republice.

Na celém světě znají lidé malíře malující ústy a nohama hlavně z pohlednic – přání. Umělci představují své práce v podobě vánočních a velikonočních přání, přání ke slavnostním příležitostem a v kalendářích.

Sjednocujícím motivem a cílem těchto umělců bylo a zůstává ukázat veřejnosti, že ani člověk s postižením není v životě pasivní, ale tvoří, pracuje dle svých možností jako všichni ostatní lidé. Snaží se v životě prosadit, pro druhé něco vytvořit, být také užitečný.

Nakladatelství, samostatně či se Sdružením, organizují pravidelně výstavy jejich obrazů - obrazů plných optimismu a radosti. Když máme možnost vidět, jak jsou obrazy vytvářeny, většinou si intenzivněji uvědomíme skutečné a pravé hodnoty života.

Na území České republiky práci těchto malířů představuje Nakladatelství UMÚN s.r.o., se sídlem v Liberci. Nakladatelství UMÚN se nezaměřuje jen na malíře malující ústy a nohama, ale kontaktuje i jiné spoluobčany s tělesným postižením. Do své činnosti a práce při přípravě zásilek přednostně zapojuje lidi s postižením. Dává jim zejména příležitost domácí práce, která je jimi velmi vyhledávaná.

Vedle nabídky práce pro lidi s handicapem Nakladatelství UMÚN podporuje některé sociální projekty zaměřené na zlepšování začlenění těchto lidí do běžného života. Jedná se zejména o projekty zaměřené na poskytování osobní asistence a péče pro lidi s postižením. Svými příspěvky Nakladatelství podporuje nákup vozidel se speciální úpravou pro vozíčkáře v Praze i v jiných městech České republiky. V Praze přispívá na provoz bezbariérové dopravy, kterou zabezpečuje Národní rada zdravotně postižených ČR.

Takto Nakladatelství UMÚN naplňuje a uskutečňuje myšlenku, kterou prosazoval zakladatel Sdružení malířů pan A. E. Stegmann již v 50. letech 20. století. Zapojit lidi s postižením dle jejich možnosti do práce a umožnit jim vydělávat peníze vlastním přičiněním.

Potěšte se také vy některými obrázky zmíněných umělců!

APOA, o.s.
Chrášťany 171
252 19 Rudná
tel.: 257 951 332
736 751 201
jhapoa@centrum.cz
www.apoa.cz

ZNÁTE TUTO PALETU?

JE TO LOGO UMĚLCŮ MALUJÍCÍCH ÚSTY A NOHAMA

Umělci malující ústy a nohama jsou lidé, kteří jsou ve svém každodenním životě zcela závislí na osobní asistenci. Úrazem, nemocí či vrozenou vadou ztratili tvořivou schopnost rukou. Mnozí z nich jsou upoutáni na lůžko či invalidní vozík. Tito lidé se však nevzdali a navzdory svému osudu rozvíjejí svůj umělecký talent a malují neobvyklým způsobem. Štětec vedou ústy nebo nohou. Najdeme je po celém světě, vědí o sobě, jsou členy – nebo stipendisty – Celosvětového sdružení malířů malujících ústy a nohama se sídlem v Lichtenštejnsku. Zakladatelem Sdružení byl pan Erich Stegmann, umělec malující ústy (od svých dvou let byl po nemoci ochrnutý na obě ruce). Byl velmi nadaný a měl velký organizační talent. Sám zpočátku kontaktoval lidi se stejným postižením v různých částech světa. Počet jeho „kolegů“ rostl a dal vzniknout výše jmenovanému Sdružení malířů v roce 1956.

Postupně pod vedením Sdružení vznikala ve více než 40 zemích světa nakladatelství, která v jednotlivých zemích tyto malíře představují veřejnosti. V roce 1993 vznikly nakladatelství i ve střední Evropě – Polsku, Maďarsku a České republice.

Na celém světě znají lidé malíře malující ústy a nohama hlavně z pohlednic – přání. Umělci představují své práce v podobě vánočních a velikonočních přání, přání ke slavnostním příležitostem a v kalendářích.

Sjednocujícím motivem a cílem těchto umělců bylo a zůstává ukázat veřejnosti, že ani člověk s postižením není v životě pasivní, ale tvoří, pracuje dle svých možností jako všichni ostatní lidé. Snaží se v životě prosadit, pro druhé něco vytvořit, být také užitečný.

Nakladatelství, samostatně či se Sdružením, organizují pravidelně výstavy jejich obrazů - obrazů plných optimismu a radosti. Když máme možnost vidět, jak jsou obrazy vytvářeny, většinou si intenzivněji uvědomíme skutečné a pravé hodnoty života.

Na území České republiky práci těchto malířů představuje Nakladatelství UMÚN s.r.o., se sídlem v Liberci. Nakladatelství UMÚN se nezaměřuje jen na malíře malující ústy a nohama, ale kontaktuje i jiné spoluobčany s tělesným postižením. Do své činnosti a práce při přípravě zásilek přednostně zapojuje lidi s postižením. Dává jim zejména příležitost domácí práce, která je jimi velmi vyhledávaná.

Vedle nabídky práce pro lidi s handicapem Nakladatelství UMÚN podporuje některé sociální projekty zaměřené na zlepšování začlenění těchto lidí do běžného života. Jedná se zejména o projekty zaměřené na poskytování osobní asistence a péče pro lidi s postižením. Svými příspěvky Nakladatelství podporuje nákup vozidel se speciální úpravou pro vozíčkáře v Praze i v jiných městech České republiky. V Praze přispívá na provoz bezbariérové dopravy, kterou zabezpečuje Národní rada zdravotně postižených ČR.

Takto Nakladatelství UMÚN naplňuje a uskutečňuje myšlenku, kterou prosazoval zakladatel Sdružení malířů pan A. E. Stegmann již v 50. letech 20. století. Zapojit lidi s postižením dle jejich možnosti do práce a umožnit jim vydělávat peníze vlastním přičiněním.

Potěšte se také vy některými obrázky zmíněných umělců!